

24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022
Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
καθ' ἣν ἐορτάζομεν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὥραν ἐνδεκάτην νυκτερινήν, ψάλλεται
ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ὁ ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ
πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ
καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. *
Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. *
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς
ἡμῖν σήμερον. * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ψαλμὸν ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὄλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ φάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ῥόδων·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυ ψαν
των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε
α νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε
δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μη ε ξο δι ον υ υ
υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω

τη τα φη σθ ς ζω ης μοι τας ει σο δος δι α νοι

ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σα αν τι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο εν τα α Σω τηρ μ ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ ν εν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

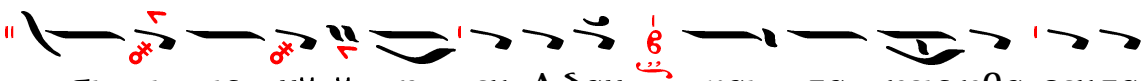
αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω

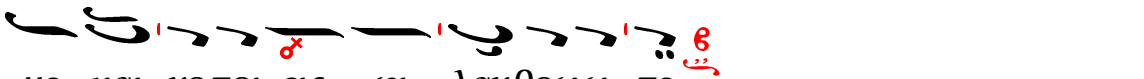
ω σης κα τα α πε φοιτη κας εν κα τω τα τοις της γης

 α πο γαρ ος ος εκ ε κρυ βη η υ πο στα

 σι ι ις μς η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα

 με και νοποι εις φι λανθρω πε

Ἡ καταβασία

Κ

 υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α

 α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυ ψαν

 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε

 α νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε

 δο ξα α σται

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Κ

 υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης

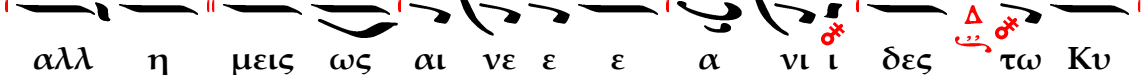
 τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην

 τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ

 ψαν των σε σω ω σμε ε νω ω ν οι παι αι αι δες

 αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δες τω Κυ

ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξως γα α αρ
δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε πι υ दा των κρε μα σαν τα

πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι

δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ

βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος

πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Σ υμ βο λα της τα φησ σα πα ρε δει ξας τας ο

ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρυ υ φι α σα θε

αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν

Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσ

Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Η πλωσας τας πα λα μας και η νωσας τα το
πριν δι ε στω ω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ
τη εν σιν δο ο ο νι ι και μνημα τι πε πε δη
με νος ε λυσας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σα
Κυ ρι ε κραυ γα ζο ον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Μ νη μα τι και σφρα γι σιν Α χω ρη τε συν ε
σχε θης βλ η η σει και γαρ την δυ υ να μιν σα
ταις ε νερ γει ει ει αι αις ε γνωρισας θε ουρ γι
κως τοις μελ πσ σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σα
Κυ ρι ε φι λανθρω ω πε

Ἡ καταβασία

Σ " ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα
πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι
δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου - θ

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
κρε μα σαν τα πα α α α σαν την γην ην α
σχε ε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
ζσ ς ς ς σα

Ὦδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου Θ

Τ ἦν εν σταυ ρω ω σϛ ϛ θει αν κε νωσιν προ
ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στωνδι ε κοψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δηως πα ντο δυ να α μος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην
ευ λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα
γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι
ζων Σω τηρ μϛ και α να κτω με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τϛ κρειτ το νος εκ
νι κη σα ντος σϛ της σαρ κος η η ψυ χη σϛ δι η

ρη ται σπα ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμς τσ θα να
τσ και Α δσ Λο γε τω κρα τει ει σσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε
πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα
στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νερ γον τω φρι κτω
της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

Τ ην εν σταυ ρω ω σσ ς θει αν κε νω σιν προ
ο ρων Αβ βα κσμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

T ην εν σταυ ρω σθ ς ς ς θει αν κε ε
νω ω σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κς ς ςμ ε
ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
δυ να στων δι ι ε κο ο ψας κρα τος Α γα α α
θε ο μι λω ω ων τοις εν Α α α α
δη ως πα α α ντο ο δυ υ να α μο ος

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

H ε ο φα νει ας σθ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
ε κραυ γα ζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οις μνη μει οις και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

N ε ο ποι εις τας γη γενεις ο πλαστος
γος χοι κος χρηη μα τισας και σιν δων και ταφος
υ πεμ φαι νσ σι το συ νον σοι Λο ο ο γε ε μυ
στηρι ον ο ευ σχη η η μων γαρ βου λευ της την του
σε φυ σαντος βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι με
γα λο πρε πως και νο ποι ουν το ος με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα
φης το φθα τον με τα βαλλεις α φθα ρτι ζεις
γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
ζων το προσημμα η γαρ σα α αρξ σθ δι α φθο
ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σθ ε εις Α
δξ ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τσ προ ελ θων και λογ χευ
θεις την πλευ ραν Πλα αστρ γε μη εξ αυ της ειρ γα σω
την α να πλασιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω
ον και ζω ην ε γει ρα ασ εξ υ πνσ και της φθο
ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Η ε ο φα νει ασ σσ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ασ φως
ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ασ
ε κραυ γα ζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ονται

Ἄργη καταβασία.

Ἦχος Βου

Η ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
 σθ 8 Χρι ι στε της προς η μα ας συ μπα θω ωως
 γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
 δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
 θρι ι σα α ας ε κρα αυ γα α ζεν α να
 στη η η σον ται οι νε κροι και ε γε ερ
 θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν
 τοι οισ μνη μει ει ει οισ και πα α αν τες
 οι εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
 νται αι

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
 στερ νοις κη τω οισ Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
 φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος

ως εκ θα λα α μη τθ θη ρος α νε θο ρε προ

σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οι φυ λα σσο ο

ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα

τε λι πε ε τε

ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης

λο γε ης με τε σχες σαρκος ει γαρ και λε ε λυ ται

σθ ο να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της

θε ο τητος και τη ης σαρκος σθ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος λο γος τθ θε ς θε

ος και ανθρωω πος

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον
 ε φυ το πται σμα τδ Α δαμ ει γαρ και πε επον
 θε σθ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α
 αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε το
 φθαρ το ον δε σθ προς αφ θαρ σι ι ι αν με τε ε
 στοι χει ω σας και αφ θαρ τδ ζω ης ε δει ξας πη γην
 εξ α να στα σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει
 Α δης τδ γε νδς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν
 τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη
 τα τδ θα να α τδ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας
 και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε
 κει κα θευ δσ σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τε ρ γε γο

νῶςνε κρῶν πρῶ το το ο κος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
στερ νοις κη τω οις Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
φε ρων του πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος
ως εκ θα λα α μη τθ θη ρος α νε θο ρε προ
σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις ε γκα
τε λι πε ε τε

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ υν ε σχε θη η η η α α αλλ ου ου κα α
α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ε ερ νοι οι οις
κη τω ω ω οις Ι ι ω ω νας σου γαρ το ο
ον τυ υ υ πον φε ε ε ρων τθ πα θον τος και
τα φη η δο ο ο θε ε εν τος ως εκ θα

λα α α μτ θη ρος α α νε ε θωω ω
 ρε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
 τη κϛ ϛ στω δι ι ι ι α οι φυ λα σσο ο
 ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η
 η η η η η η η η ε λε ε ον αυ
 τοις ε γκα α α τε ε λι ι πε ε τε ε

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου

A φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
 νω ω ρυ σα με νος τϛς ο σι ι ϛς Παι δας εκ φλο
 γος εν τα φω νε κρος α πνϛς κα α τα τι θε ται
 εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
 τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει (δίζ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

T ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α

δε ξαμενος τον τρω θε εν τα λογχητην πλευ ραν

και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις

σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ τρω

τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνυ εν τα τον Δη μι ορ

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δον των Λυ

τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α

φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω

η και τον πη γη δει κνυ σιν ε γερ σε ως

εις σωτηριαν ημων των με ελωδωντων Λυ

τρωτα ο Θεος ευλοογητος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αιωνων των

αιωνων α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α

δη η α χωριστος και εν τα α φω και εν τη Ε

δεμ θεο της Χριστα συν Πατρι και Πνευματι

εις σωτηριαν ημων των με ελωδωντων Λυ

τρωτα ο Θεος ευλοογητος ει

Ἡ καταβασία

Α φραστον θαυμα ο εν καμιιι

νωωρουσαμενος τας οσιις Παιδας εκ φλο

γος εν τα φωνε κρος απνης καατα τιθεται

εις σωτηριαν ημων των με ελωδωντων Λυ

τρω τα ο Θεος ευλοογητος ει

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Α φραστον θα α α αυ μα ο εν κα
μι ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος
τς ςς ο ο σι ι ι ους Παι δας εκ φλο ο ο γος
εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνς κα τα
α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δς
ς εν των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο
ο ο ο ο γη η το ο ος ει

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη
τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν
νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι σοισ οι κων και
τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο

γει τε I ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ

ψα ς τε εις παν τας τϷ ς αι ω νας

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι

αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ

τε ρω δευ τερος ο εν υ ψι ς οις οι κων κα τηλ θεν

με χρις Α δϷ ς τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε I

ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τϷ ς αι ω νας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

ε παν ται τολ μα Μα θη των Α ρι μα θαι

ας δε α ρι στευ ει I ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ

μνον θε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται

και κη δευ ει εικραυ γα ζων οι παιδες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ω των θαν μα των των και νων ω α γα θο

τητος ω α φρα στϑ α νο χης ε κω ων γαρ υ πο

γησφρα γι ζεται ο εν υ ψι ς οις οι κων και πλα

νος θε ος συ κο ο φα ντειται ον παιδες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς

τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

Ἡ καταβασία

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν

νε κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι ς οις οι κων και

τα φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο
 γει τε Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ
 ψα ς τε εις παν τας τϑ ς αι ω νας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου - ς

Ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου
 ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε
 με ε λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου
 γαρ εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε
 ται ο ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι
 σοι οις οι οι κων και αι τα φωσμι ι κρω ξε ε ε
 νο ο ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε
 ευ λο γει ει ει τε Ι ε ρεις α α α νυ μνει
 ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ υ ψα ς ς τε εις
 πα α αν τας τϑ ς ς ς αι αι ω ω ω νας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Δι-Θ

Μ η ε πο δυ ρα μὲ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τας εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ον τας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

Ε πι τω ξε νω σα το κω τας ο δυ
νας φυ γα σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισθην
α ναρχε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μὲ απ νεν
ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης
σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι
ο πως με γα λυν θη σω ω μαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Γ η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι
ττσιν Α δσ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
νον βλε ποντες στο λην η μαγ με νην Μη η η τερ
της ε εκ δι κη σε ως τς εχ θρος ενς αυ ρω ω ω γαρ
πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και με
γα λυ νω ω σε

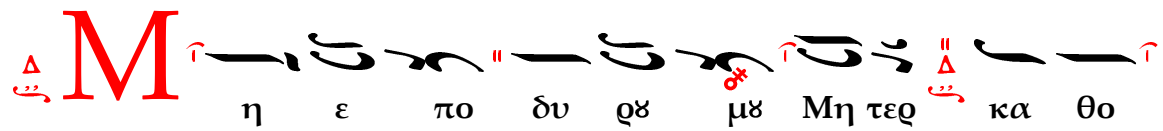
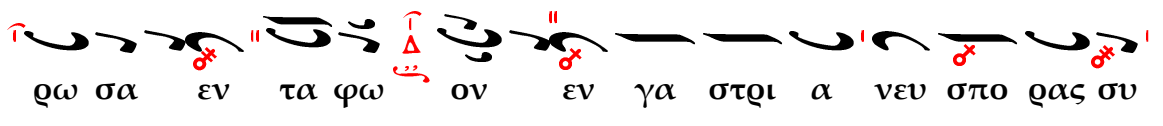
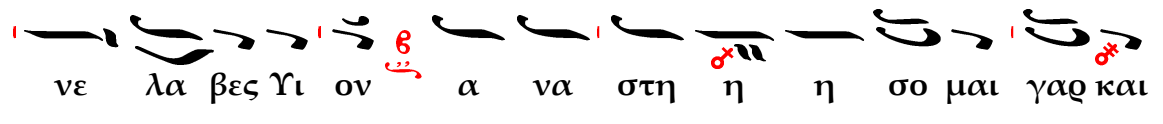
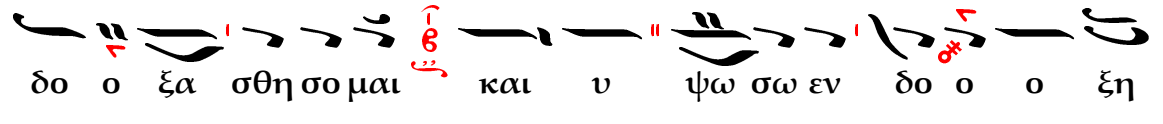
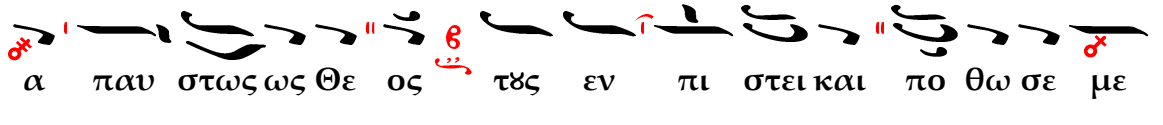

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θρος ε
σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες
προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δα μ συν τη Ε ε ευ α

 λυ τρου μαι παγγε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα

 να στη σο ο μαι

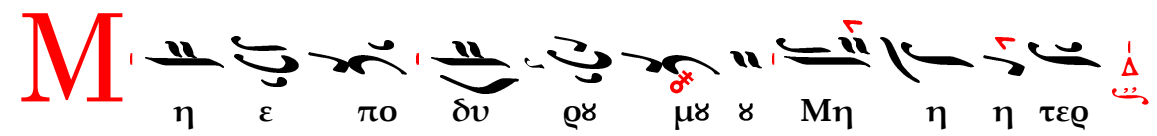
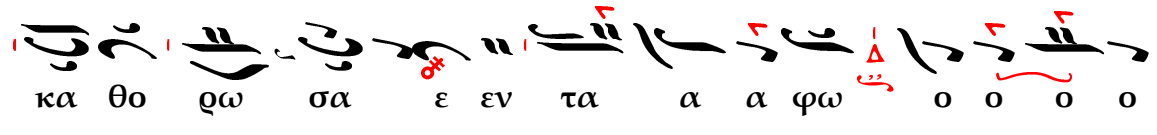
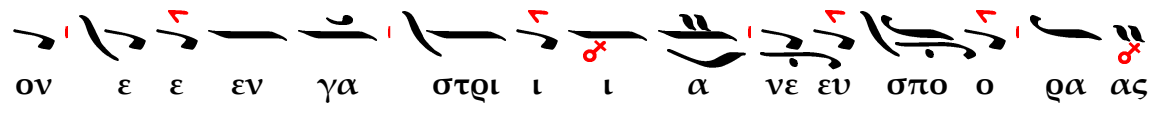

Ἡ καταβασία

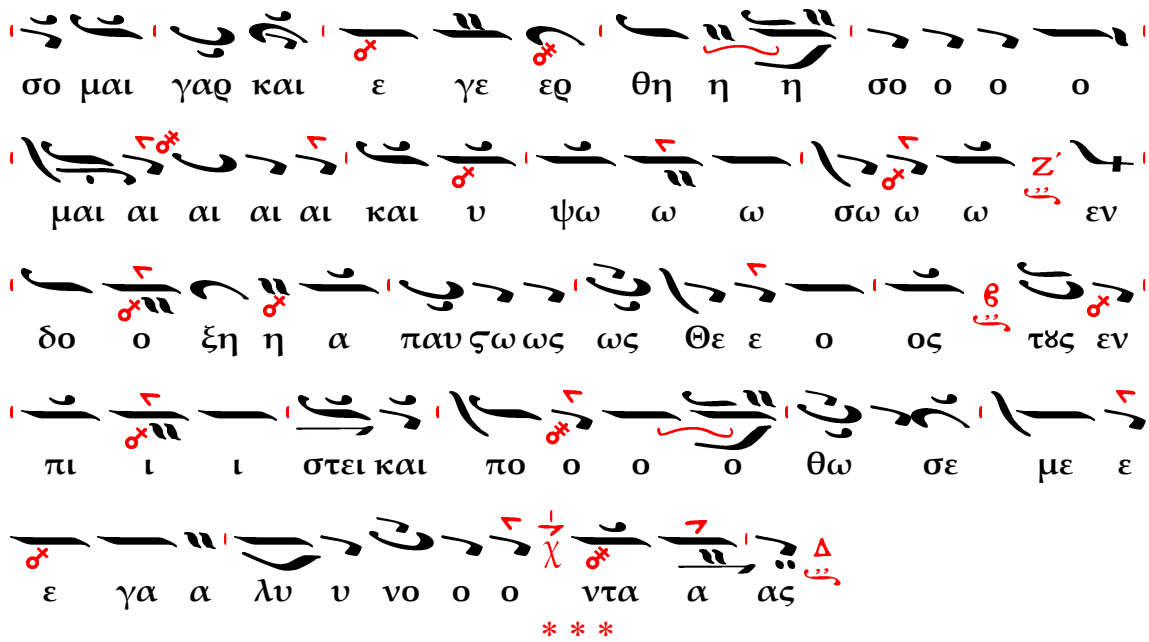
Ἦχος Δι-θ.

Mη ε πο δυ ρα μδ Μη τερ κα θο

 ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ

 νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και

 δο ο ξα σθησομαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη

 α παυ στως ως Θε ος τδς εν πι στει και πο θω σε με

 γα λυ νο ο ντα α ας

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Δι-θ.

Mη ε πο δυ ρα μδ Μη η η τερ

 κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο

 ον ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας

 συ νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος·

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω
 σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
 και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
 νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα
 νι ων ε κραυγα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε
 ος η μων δο ο ο ξα σοι οι οι

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·

Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν φαλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα εἴθισται νὰ φάλλη καταनुκτικώτατα τό·

Ἐωθινὸν ζ'. Ἦχος βαρὺς.

Ἦχος ᾠδῆς Γα

Γα Νη

δου σκοτι α α και πρω ω ι και τι προστομνηη μει

Γα Πα

ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας πο λυ σκο ο ο

φ M

το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ

Γα Νη

ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ

M

ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η

τας ^{Νη} πώς τοις ο θο ο νι ι ι οϊς και αι τω σου ου
 δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ιν ε ε
 τε κμη ρα ντο ο και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι
 του ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων
 και η μεις πι ι στευ σα αν τες α νυ μνου με εν σε τον ζω
 ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον ^{Νη}

Μετά ταῦτα ὁ προεστῶς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν
 ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην κρατῶν
 τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου
 κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς
 πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἔξῃς.

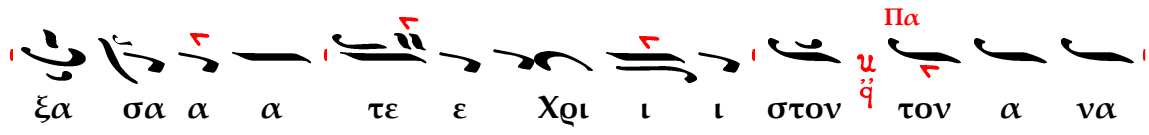
Ἦχος Πάφ

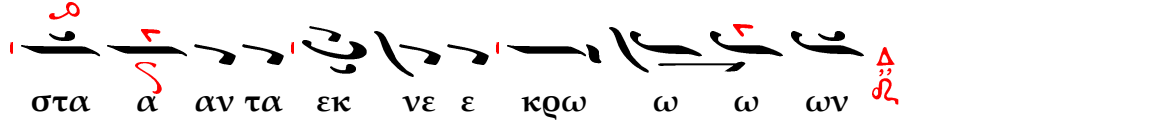
Δ ^{Πα} ευ τε λα α α α βε τε φω ω ως ^{Κε} εκ τῶ
 α νε σπε ε ε ε ρῶ φω το ο ος και δο ξα α
^{Δι} ^{Κε} σα τε ε Χρι ι στο ον τον α να στα α ντα
 εκ νε ε ε κρων

Ὡς ψάλλεται συνήθως ἐκ παραδόσεως

Ἦχος Πάφ

Δ ^{Πα} ευ τε λα α α α βε τε ε φω ω ω ως ^{Πα} εκ τῶ
 α νε σπε ε ε ε ρῶ φω ω το ο ο ο ος και δο

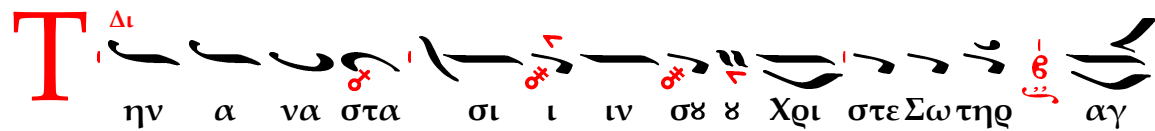

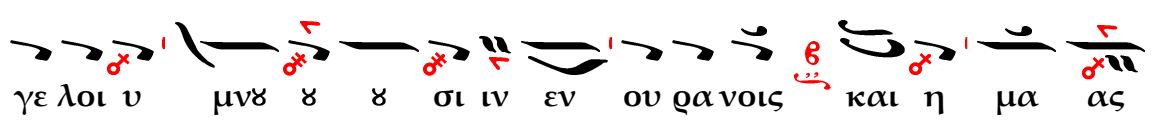
 ξα σα α α τε ε Χρι ι ι στον ^{Πα} τον α να

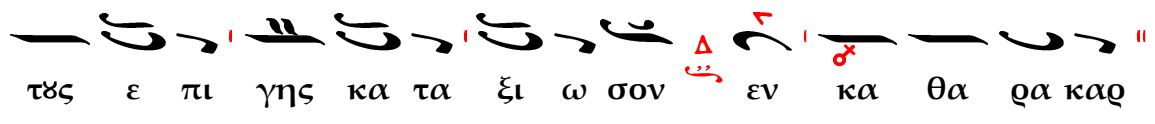
 στα α αν τα εκ νε ε κρω ω ω ων

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, προηγούμενων λαμπάδων καὶ τῶν ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Δι

Την α να στα σι ι ιν σθ ς Χρι στε Σωτηρ αγ

 γε λοι υ μνθ ς ς σι ιν εν ου ραν ο ις και η μα ας

 τς ε πι γης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ

 δι α σε δο ξα ζειν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὕρισκεται προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθην ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἑωθινόν (Μαρκ. ιϚ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς

ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερόν· Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα ασι ζω ην χα ρι σα α με

ἄ
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῆ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ἦν χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοιχθεισῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ προεστῶς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστῶς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐναρξέως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνὰ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἰβ', καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἦτοι· Ἐκάστης ὥδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδᾶς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ, εἰς τὴν ἐναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. (τροπάρια 3)

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος π η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας π

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
 τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
 δο ον τες

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
 γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

N υν παν τα πε πλη ρωται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρσιν Χρι στου εν

η ε στε ρε ε ω ω ται

X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τη εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

E
πι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ

βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Α ρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρενται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοστο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι

βω του η λατοσκιων ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βολων εκ βα σιν ο ρων
τες ευφραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στοςως παν το δυ υ να α μος

Καταβασία.

Επι της θει ασ φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στοςως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
^{Νη}
Παην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἵ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω δε
σπο τη και χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην ανα τε ελ λο ον τα

T ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προσ το φως η πει γον το χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε
σι Πα σχαθε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να μενος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει

ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα

γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη

τον Α δαμ²² α να στα ας εκτου τα φου⁹

Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κατω τα τοις της γης^{Δ2} και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ενων Χρι στε⁶ και τρι η μερος⁹ ως εκ κη τους

Ι ω νας²² ε ξα νε εστης του τα φου⁹

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων^{Δ2} θα να τω θα

να τον πα τη η σας^{Δ2} και τοις εν τοις μνη μα σι^{Δ2} ζω

ην χα ρι σα α με ε νος⁹ (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας^{Δ2} και τοις εν τοις μνημα σι^{Δ2} ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος⁹

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν^{Δ2} ε δω κεν η μιν^{Δ2} την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος⁹

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλοι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἑλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. (†540)

Στίχ. Ἑλισάβετ λιποῦσα γῆν, Θεοῦ Λόγε,
Καλὴ καλὸν βλέπει σε νύμφη νυμφίον.

Εἰκάδι καίγε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἑλισαβέτεια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου. (†272)

Στίχ. Ἐπνίξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,
Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθεῖς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων. (†272)

Στίχ. Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένος,
Εὐροῖς πεσόντας ἄνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πασικράτους, Βαλεντίωνος καὶ Ἰουλίου, ἐν Δωροστόλῳ τῆς Μοισίας ἀθλησάντων. (†297)

Στίχ. Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,
Βαλεντίωνος ἐκβαλὼν φόβον ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου καὶ ἐτέρων τεσσάρων (Δανάβου, Δημητρίου, Νεστάβου, Χριστοφόρου), ἐν Νικομηδείᾳ ἀθλησάντων. (†303)

Στίχ. Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτὼ Μαρτύρων,
Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐτεξίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Ἰννοκεντίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ Σύρου, διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Θαυμαστοῦ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Λουγδούνῳ (Lyon) τῆς Γαλατίας. (~†177)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, Φήλικος πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Ἀχιλλέως διακόνων, τῶν ἐν Βαλεντία (Valence) τῆς Γαλατίας ἀθλησάντων. (†212)

Στίχ. Φηλιξ Ἀχιλλεὺς ἀλλὰ καὶ Φουρτουναῖος,
Τριάδος εὐσθενεῖς ὤφθησαν ὀπλίται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Ἑλβίρας ἐν νοτίῳ Ἰσπανία. (~†394)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δυφνάνου (Dyfnan), κτίτορος ἐκκλησίας ἐν νήσῳ Ἀγγλεσέης (Anglesey) ἐν Οὐαλία. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεοδάτου (Deodatus), ἐρημίτου πλησίον τῆς Βλέσης (Blesum castrum, Blois) ἐν Γαλλία. (~†525)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀνωρίου, ἐρημίτου πλησίον τῆς Βριξίας (Brescia) ἐν Ἰταλία, ἐκλεγέντος ἐπισκόπου αὐτῆς. (~†586)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μελλίτου (Mellitus), ἀ' ἐπισκόπου Λονδίνου ἐπὶ Σαξόνων, γ' ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας, μέλους τῆς Γρηγοριανῆς ἱεραποστολῆς εἰς Ἀγγλίαν. (†624)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Αὐθαίρου (Authaire, Oye), αὐλικοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίων Βόβης (Bova) καὶ Δόδης (Doda) ἡγουμένων τοῦ κοινοβίου Ἁγίου Πέτρου εἰς Ῥέμς (Rheims) τῆς Γαλλίας. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βιλφρίδου (Wilfrid), ἐπισκόπου Ὑόρκης τῆς ἐν Ἀγγλία. (†709)

Στίχ. Θάλασσαν βίου Γουίλφριντ διαπλεύσας,
Ἐπισκοπεῖ ἄνωθεν τὴν οἰκουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐγβέρτου (Egbert), ἐπισκόπου Ἴονας (Iona) ἐν Σκωτία. (†729)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, κτίτορος τῆς φερωνύμου ἐν Ἄθῳ σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. (†1018)

Στίχ. Κτήτωρ σὺ Μονῆς τοῦ κλεινοῦ Ἀθλοφόρου
Δειχθεὶς ἀύλιζή ἐν μοναῖς Οὐρανίαις.
Ὁ Ξενοφῶν Μονὴν τοῦ Τροπαιοφόρου,
Ἰδρύσας ἔστη σὺν αὐτῷ τῷ Δεσπότη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Σάββα τοῦ ἐγκλείστου καὶ Ἀλεξίου τοῦ ἐρημίτου, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Σάββας ἀσκήσας ὡς ὁ Ἁγιασμένος,
Σύσκηνος αὐτῷ ἤδη περιπολεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ροβ' (172) ὁσιάθλων πατέρων, τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Εἰκοσιφοινίσσης ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων. (†1507)

Στίχ. Παρεμβολὴ θεία ὁσίων πατέρων,
Εἴφει τέμνηται ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δούκα τοῦ Μυτιληναίου ῥάπτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδαρέντος ἔτι ζῶντος. (†1564)

Στίχ. Δούκας ὁ ῥάπτῃς ἐκδαρεὶς δορὰν ὄλην,
Ἐρῶραφεν αὐτῷ ἱμάτιον φωσφόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Συμεὼν Στεφάνου (†1656), Ἡλία Ἰορέστ (†1678) καὶ Σάββα Βρανκοβίσι (†1683), μητροπολιτῶν Ἀρδεὰλ Τρανσυλβανίας καὶ Ἄλμπα Ἰουλίας, γενναίως ἐνστάντων ἔναντι τῆς λύμης τοῦ Καλβινισμοῦ.

Στίχ. Ποιμένες δύο ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Πολλὰ ἔπαθον λαβόντες θείαν δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωσήφ Στόυκα, ἐπισκόπου Μαραμοῦρες ἐν Ρουμανία. (†1711)

Στίχ. Πλεῖστα ὑποστὰς ὑπὸ τῶν ψευδαδέλφων,
Ὁμολογητῆς ὁ Ἰωσήφ ἐδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ διὰ σφοδροῦ τυμπανισμοῦ τελευτήσαντος. (†1776)

Στίχ. Ζητῶν ὁ Νικόλαος εὐρέσθαι γάμον,
Ἄφθαρτον εὔρε διὰ πληγῶν ἐν πόλῳ.

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστός κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,

Λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρῖς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρῖς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρου σαι

ζωωντα Θεον και Πασχατο μυστικον σοις Χρι
στε ε Μαθηταις ευηγγε λι ισααν το

Η αναα του εορταζομεν νεκρωσιν Α
δου την καθαιρεσιν αλ λησβιο της της αιωνιου
απαρχην και σκιων των τεσυ μνου ου μεντων αιτιον
τον μονον ευλογη τον των Πατε ερων Θεον και υ
περε ενδο οξον

Ως οοντως ιερα και πανεορτος αυ
τη η σωτηριος νυξ και φωταυ γης της λαμπροφο
ρου η μεερας της Εγερωσεως ου ου σαπρο αγ
γελος εν ητο αχρονον φως εκ ταφου σω
ματικως πασιν επεελααμψεν

Καταβασία.

Ο Παιιδας εκκαμινουρου σαμενος γε
νοομενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθς το θνητον αφθαρσι ασ ενδυει ευ

πρεπειαν ο μνος ευλογητος των Πατερων

Θεος και υπερενδοξος

Xριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα

νατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρισαμενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

X^{Πα}ριστος ανεστη η εκ νεκρων θαναα

τω θανατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

Παην χαρισαμενος

Aναστας ο Ιησους απο του ταφου

καθως προειπεν εδωκεν ημιν την αι

ωνιον ζωην και μεγαλεοοος

Εϊτα ο διακονος λεγει την μικραν συναπτην και ο ιερευσ την εκφωνησιν·

Εϊη το κρατος της βασιλειας σου ευλογημενον και δεδοξασμενον, του Πατρος και του Υιου και του αγιου Πνευματος, νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων.

Ο χορος· Αμην.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον ειστουςαι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως θε ον ειστουςαι ω νας

Χ **E** υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

A ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις

σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν εις παν

τας τους αι ω νας

Χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εἰς τούς αἰ ὦ νας

Χριστός ἀνεστήκεν ἐκ νεκρῶν θανάτω θανάτων

πατηήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασί ζω

ην χάρισα ἀμεένος (δῖς) καὶ ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστός ἀνεστήκεν ἐκ νεκρῶν θανάτων

πατηήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνημασί ζω

Παην χάρισα ἀμεένος

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀποτοφῶ

καθῶς προείπεν ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰ

ῶνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μεγαλύνον ψυχῆ μου τοῦ ἐθελου

σιν ἰως πάθοντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γα λ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναςτων
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη
με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η με ροσεκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Πα ρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα
ην χα ρι σα α με ε νος

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Σ
αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
ω ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν
τοι οις υ ψι ι ι ι ςοις σοι προ ε πει υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τϛ ϛ σοι
προ ε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ νης α α αυ του

Υ ^{Πα} μνου μεν σου ^Μ Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
^{Πα} α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα

α α α α ρα

Ο^{Πα} σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον κα τα ργη η σας και α να στας εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ

γα α α α α νω

Ο^{Πα} τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου

πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον

Κυ ρι ι ι ον

T^M Πα ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρά του Πάσχα μετά των στίχων αυτών.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε **A** ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη ^υ₉

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ₉ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ^υ₂₂ ω
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ₉ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ₂₂ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων ^υ₉ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ₉

Ἦχος Πάφ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ₂₂ και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^υ₉ και εις τας
αι αι ω ω ω νας ^Δ₂₂ των αι ω ω νων α α α μην ^π₉

Ἦχος Πάφ

Α^{Κε} να στα σε ^Μ ε ως η η με ε ε ε ρα ^υ₉
^Μ και λαμ πρυν ^{Κε} θω ω ω με ε εν τη ^Μ πα α νη ^{Κε}

γυ υ υ υ ρει ^{Πα} και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ⁹ ει πω με ε εν
 α δε ελ φοι ^{Δι} και τοις μι ^Μ σθ ρ ρ σι ιν η η η
 μας ^{Δι} συγ ⁹ χω ρη σω ω μεν ^{Πα} πα ⁹ α αν τα α τη
 Α να α α στα α α α σει ^{Κε} και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω ω μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων ⁹ θα να τω θα α να τον πα
 τη η η η σας ^{Κε} και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α α σι ^{Πα} ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος ⁹

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ φάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάσωνται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα καὶ τὸν καθηγούμενον, καὶ ἵστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν τύχῃσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμόν, ἀναγινώσκειται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως· ἵστανται δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες,

καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

* Ὁ λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὅρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὀρθὴ θέσις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. Θὰ ᾔτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν, διότι ἡ ἀνάγνωσις του μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν εἶναι πρωθύστερος καὶ ἀνακόλουθος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.

Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνᾶριον. Εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἐορτασάτω. Εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὑστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾶ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἔσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν. Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη.

Ἔλαβε σῶμα, καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ. Ἔλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδείς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

Η τ ε ς ο μ α τ ο ς σ α κ α θ α π ε ρ π υ ρ ο ς ε κ
 λ α μ ψ α σ α χ α ρ ι ς τ η ν ο ι κ ῶ μ ε ν η ν ε ε φ ω τ ι ι
 σ ε ν α φ υ λ α ρ γ υ ρ ι α ς τ ω κ ο ς μ ω θ η σ α ν ρ ῆ ς ε
 ν α π ε θ ε τ ο τ ο υ ψ ο ς η μ ι ν τ η ς τ α π ε ι ν ο φ ρ ο σ υ
 ν η ς υ υ π ε δ ε ι ε ι ξ ε ν α λ λ α σ ο ι ς λ ο γ ο ι ς π α ι δ ε υ
 ω ν Π α τ ε ρ Ι ω α ν ν η Χ ρ υ σ ο ς ο μ ε π ρ ε σ β ε υ ε τ ω
 Λ ο γ ω Χ ρ ι ς ω τ ω Θε ω σω θ η ν α ι τ α ς ψ υ υ χ α ς
 η η μ ω ω ω ω ν

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ

θυμιῶν φάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς φάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

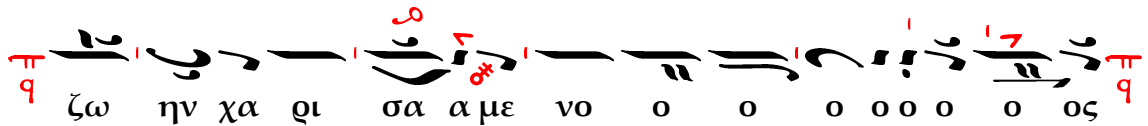
Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος φάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ φάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

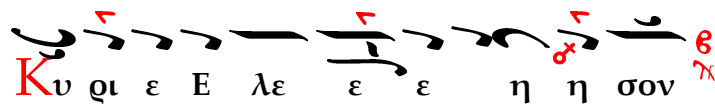
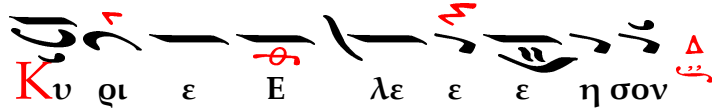
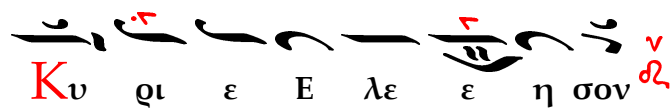
Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

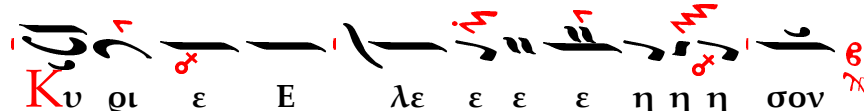
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ρ

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυναμέως σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γάν Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἦχος Π' Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

(γ')

Ἦχος.

Ἦχος Δι - θ

Προ λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ

μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λυ τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν

τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω

κη ρυ ξα τε ως η γε ρ θη ο Κυ ρι ος θα να τω

σαστον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοστων αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε
 α
 λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροιςφθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυ ρο φο ροιςφθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι

ι ιν

Ἦχος Ἱ Πα ϕ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε **Α**
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α **(δὶς)**

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **Χρι**
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε **Α** λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και **Α** γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
 ε **Α** λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

N ε ε δυ υ υ υ ναα α α μισ
O ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε
 ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α
 σθε ε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ
 υ υ υ υ υ ι ι ι α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

A υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι
 ος α γα λλι α σω με ε θα και ευφραν θω μεν εν
 αυ τη

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ο τι εις τον

αι ω να το ε λε ος αυ τς

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν

αυ τη

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ο τι εις τον

αι ω να το ε λε ος αυ τς

Α υ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ ρι

ος α γα λλι α σω με ε θα και ευ φραν θω μεν εν

αυ τη η η η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(α' 1-8).

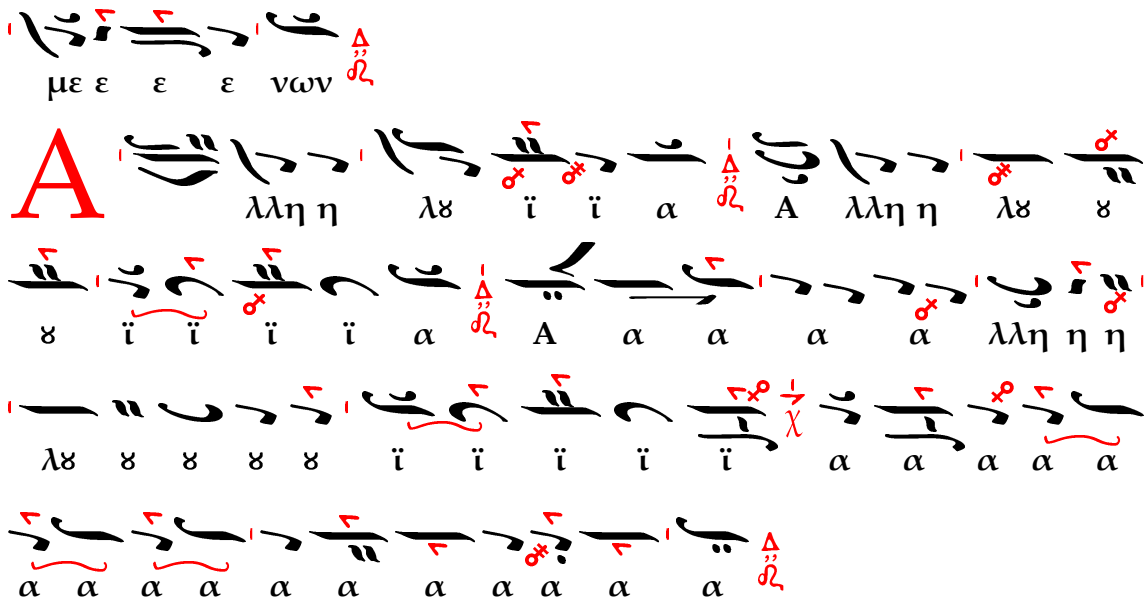
Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

ᾠχος Δι

A λληη λϑ ï ï α A λληη λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λληηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Συ Κυ ρι ε α να στας οι κτει ρη σεις την Σι
 ων ο τι και ρος οι κτει ρη σαι αυ την
 ο τι η η η η κει ει και αι ρος
A λληη λϑ ï ï α A λληη λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λληηηη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ Κυ ρι ος εξ ου ρα νου ε πι την γην ε πε
 βλε ψε του α κουσαι τε στε ναγ μου των πε πε δη με
 νων του λυ σαι τς υι ους των τε θα να α τω

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 1-17).

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ

ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α τρι α

α α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α

γα α α α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον

προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α

α α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι

ι ι βι ο ο τι ι κη η η η η η η η η

α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α

α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α
 α των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο
 ο ο με ε ε ε νοι
 ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με
 ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α
 αλ λη η λου ου ου ου ι α α α α α α α α
 α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε η σον
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα} μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

^{Πα} μϞ

Ἔτερον ἄργον

Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ρι ε ε

η ι ι σχυ υ υ υς μϞ ^{Δι} Κυ ρι ος ςε ρε

ω μα α α α μϞ ς ς ς ς ^{Πα} και ^Μ κα α τα ^{Πα}

φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ςη

η η ης μϛ

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

^{Δι} ^{Πα}
Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

^{Πα}
Ε ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως

Ο^{Πα} Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
Πα σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ^{Πα} ω τι ι ι ζα ^{Νη} φω τι ι ι ζα ^{Πα} η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υυν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
Πα ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κσ σ σ σ σ σ σ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα φ

^{Πα}
 Σ ω ω ω ω μα α α α α α α α α
^{Ζω}
 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Πα φ}
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Νη}
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
^{Πα} ^{Ζω} ^Μ ^{Πα}
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Χρι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α α
^{Νη} ^{Πα}
 α α α α α με τα λα α α α ια α α α α
^{Δι}
 α α α α α α α α α α α α α α
^{Πα}
 α α α α α α α α α α α α α α α α
^Μ
 α α α α α α α α α βε ε ε ε με ε
^{Πα}
 τα λα α α α βε ε τε ε ε ε πη
 γη η η η η η η η η η η η η η η η η α
^{Δι}
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α χα α α α α
 χα α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α χα α θα α να α α
 α α α α α α α α Α θα να α α
 α α α α του ου ου ου γε ε ε ε ε ε ε ε υ σα α α
 γε ε υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνημα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σ α ς η μ α ς των α
 γι ω ν σ θ με τ α ς χ ε ι ν μ υ σ τ η ρ ι ι ι ι ω ν τη ρ η σ ο ν
 η μ α ς ε ν τ ω σ ω α γ ι α σ μ ω ω ο λ η ν τ η ν η
 με ε ρ α ν με λε τ ω ν τ α ς τ η ν δι και ο σ υ ν η ν σ θ
 Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η
 λ θ ι α α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρ ι σ τ ο ς α ν ε σ τ η ε κ ν ε κ ρ ω ν θ α ν α τ ω θ α
 ν α τ ο ν πα τ η ς α ς και τοι ς ε ν τοι ς μ η μ α σ ι ζ ω η ν
 χα ρ ι σα με ν ο ς (τρὶς) με τέλος ζ ω η ν
 χα ρ ι σα με ν ο ο ς

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
